

ERMENİ İDDİALARINA KARŞI ACİL EYLEM PLANI VE DÜNYA ÇAPINDA KARŞI PROPAGANDA ATAĞI İHTİYACI

Şevket Bülend YAHNİCİ
(E) Milletvekili

Ülke ve millet olarak 100 yıldır Ermeniler tarafından sürdürülen soykırım yalanları başımızı ağrıtan bir problemdir.

Ankara Kulübü, tarihi, mahalli kültürel değerler, özellikle de seymenlik ve ahilik kültürü gibi çok önemli iki kültürel varlık ve geleneğimizin korunması çalışmaları yanında ülkemizin ve milletimizin hassasiyet konusu yüksek olan milli meselelerinde de daima öncü bir rol ve fonksiyon üstlenmeyi görev bilmiştir. Kıbrıs milli davamızda, sözde Ermeni soykırım iddiaları karşısındaki örneklerde olduğu gibi...

Özellikle, Fransız Parlamentosu'nun "Ermeni soykırım" iddialarına ilişkin kararından sonra, Ankara Kulübü Derneği Ankaralılar için bir imza kampanyası aç-

mış, siyasetçileriyle, üniversite, bürokrasi çevreleriyle 50 bini aşkın imzalı dilekçe Fransız Cumhurbaşkanı'na iletilmek üzere Ankara Büyükelçiliğine verilmiş ve konu ile ilgili olarak Fransız Cumhurbaşkanı Mösyo Chirac, parlamentonun aldığı bu kararın kendisinin paylaştığı görüşleri yansıtan bir karar olmadığı şeklide bir açıklaması olan mektubuyla Kulübümüze cevap vermiştir.

Yine Ankara Kulübü olarak 19.05.2002 tarihinde New York'taki Türk Günü Yürüyüşüne katılan Seymenlerimiz ve Kulüp yöneticilerimiz, ekte de bir örneğini sunduğumuz İngilizce bildiriden binlercesini

New York sokaklarındaki izleyenlere dağıtmıştır.

Bu iki örneği benzer konularda sivil toplum kuruluşlarının neler yapabileceği ve yapacağına canlı örnekleri olarak vermiş bulunuyorum.

Ülke ve millet olarak başımızı ağrıtan bir diğer büyük problem de 100 yıldır Ermeniler tarafından sürdürülen soykırım yalanlarıdır. Ama asrı bulan bu “yalan tarihi” maalesef Ermeniler için başarı, bizler için ise tam bir felaket örneğidir. Biz ne haklılığımızı, ne mağduriyetini, ne tarihin gerçeklerini anlatamayan; kendisini doğru dürüst savunamayan kişiler, zavallıdır. Bu büyük yalanı bütün dünya yutarken; biz de sadece seyrettik ve “bunlar yalandır, doğrular ve gerçekler bunlardır” diyemedik. Binlerce kitabı, araştırmayı, bildiriye, belgeye, dünyanın gözü önüne; Türkçe’siyle, İngilizce’siyle, Rusça’sıyla, Fransızca’sı, İspanyolca’sı, Arapça’sıyla getiremedik.

Nice 24 Nisan’ı geride bıraktık. Birçok ülkede konu gündeme geldi, aleyhimize kararlar çıktı, yine biz seyrettik.

O zaman bir şeyler yapmak lazım... Aksi halde işlerin daha da tehlikeli boyutlara geleceği tartışmasızdır.

Türkler tarafından Ermenilere karşı yapıldığı ifade olunan sözde soykırımın dünya Ermenilerince bir anılma günü olarak kabul edildiği tarih olan 24 Nisan, yine dünyanın şurasından burasından gelen ve milletimiz açısından hiç de iç açıcı olmayan haberler alınmaktadır.

Ermenistan başta olmak üzere, ABD-Fransa diasporalarında, Ortadoğu’da bazı Ermeni yerleşim bölgelerinde, dünyanın muhtelif ülkelerinde, şehirlerinde yine “soykırım” yalanları söylenmekte, “soykırım” nutukları atılmaktadır. Yaklaşık bir asrı bulan bir zamandan beri,

Türkler tarafından Ermenilere karşı yapıldığı ifade olunan sözde soykırımın dünya Ermenilerince bir anılma günü olarak kabul edildiği tarih olan 24 Nisan, yine dünyanın şurasından burasından gelen ve milletimiz açısından hiç de iç açıcı olmayan haberler alınmaktadır.

bütün dünya kamuoyu acımasız, haksız çarpıtmalara dayalı bir büyük yalanı, işin aslını, esasını, gerçeğini araştırma gereğini bile duymaksızın yutup gitmektedir. Özellikle de 24 Nisan yaklaşırken tarihlerde, birçok ülkelerin parlamentolarında “soykırım” tasarıları görüşülüp, kararlar alınla gelmektedir.

Peki ortada bir büyük yalan var da bu yalanın yalan olduğunu anlatma, işin aslının esasının ne olduğunu ortaya koyma ve gerçekleri bu büyük yalanın karşısına çıkartıp suratlarına çarpma hususunda işin muhatapları olarak bizler ne yaptık ne yapıyoruz ne yapmaktayız? Bir tarafta 100 yıldır sürdürülen devamlı, ısrarlı, inatçı milli bir Ermeni davası olarak benimsenmiş ve bütün uluslararası platformlara taşınma becerisi gösterilmiş bir gayret ve çalışmalar tarihi; öte yanda haklılığını, nasıl bir yalan ve iftira kampanyasına maruz kalmakta olduğunu anlatma gayret ve becerisini gösteremeyen bizlerin

zavallı hali... Tehcire tabi tutulduğu bilinen Ermeni sayısının üç misli miktarındaki Ermeni’nin Türklerce öldürüldüğünü savunan bir iddiayı çürütemiyor isek eksikliği kendimizde aramak zorundayız. Suçlular aynı zamanda güçlüler... Suçsuz ve hatta konunun mağduru olanlar ise bu büyük yalana inanlar nezdinde suçlular. Böyle bir durum Allah’ın adaleatine de kulun ölçüsüne de sığmaz... Sığmaz sığmasına da biz susar, biz benzeri gayretleri aynı uluslararası platformlarda sergileyemez ve bu büyük yalan karşısındaki gerçekleri birer tokat gibi dünya kamuoyunun suratına çarpmazsak, çarpamıyorsa başkalarının aleyhimize yönlendirdikleri bu haksız, sadece yalana dayalı suçlamalardan şikâyet hakkımız da olmaz, olamaz...

Sözde soykırım iddialarıyla, gerçekler, tarih ve bilim bir yana bırakılmak suretiyle, Türkiye’ye ve Türk halkına yıllardır büyük bir haksızlık yapılmakta ise; Türkiye’ye ve Türk Milleti’ne düşen bu noktadan hareketle gerçeklerin, tarihin ve bilimin ışığına sığınmak ve haklılığını ispat etmek olmalıdır. 1915-1916 ve 1917 yıllarının şartlarında ülke bütünlüğünü ve güvenliğini sağlamak yolunda Osmanlı yönetiminin mecburen uygulamaya koyduğu ve en ufak bir şekilde ırkçı bir yaklaşım taşımayan tehcir olayının 100 yıldan bu tarafa bir sürü yalan yanlış argümanla Türkiye aleyhine kullanılması hadisesine karşı Türkiye en sağlam argümanları gerçeğin, tarihin ve bilimin aydınlık ışığına sığınarak ortaya koyabilecek güce, imkana, bilgi ve belgelere sahiptir. Türkiye, senelerdir sürdürdüğü “arşivlerimiz herkese açıktır” veya “tarihin hükmünü tarihçilere bırakalım” gibi meseleyi sırtından atıcı tavrı terk ederek, arşivlerinde ne varsa araştırmacılarıyla, tarihçileriyle, bilim adamlarıyla bilgi ve belgeleri dünya kamuoyu önüne

çıkarmak, bunları Türkçe, İngilizce, Fransızca, İspanyolca, Rusça her ne gerekiyorsa dünya dillerine çevirerek dünya kamuoyuna sunmak zordur. Türkiye, "tarihi tarihçilere bırakma" sözünün arkasına sığınma lüksüne sahip değildir... Tarihte Türkiye'nin haklılığını ispat ve tespit edebilecek hangi gerçek, hangi bilgi, hangi belge varsa bunları tarihin karanlığından bilimin ve dünya kamuoyunun aydınlığına çıkarmak ve yayınlarla dünyanın gözünün içine sokmak, Türk tarihçilerine, üniversitelerine, enstitülerine, bilim adamlarına, Türk dışişlerine düşen bir görev kabul edilmelidir.

İşte dünyanın dört bir yanından üzerimize yöneltilmiş aleyhte bir propaganda kampanyasının yeniden hedefi olduğumuz, saldırı ve suçlama oklarının yağmuru altında kaldığımız apaçık olan bir 24 Nisan'ı vesile addederek konuyu bir kere daha kamuoyumuzun, bilim adamlarımızın, siyasetçilerimizin ve medyamızın dikkatlerine ve nelerin nasıl yapılacağı tartışması ortamına duyduğumuz ihtiyacı dile getirmek adına bu hususları hep beraber düşünelim diyorum...

Böyle bir amaçla hareket ederken aydınlarımıza, medyamıza, bilim ve tarih dünyamıza bir teklifim var: **Geliniz, gerçekleri o günden bu günlere taşıyacağı kesin olan; nüfus ve istatistik bilimine dayalı bilgilerle beslenmiş bir çalışmayı gerçekleştirmeyi tarih, bilim ve siyaset dünyamız olarak gündemimize alalım...**

Teklifim, 1915'lerden başlayarak 1920'lere kadarki yılları içine alan çok ciddi bir nüfus ve istatistik çalışmasının bir an önce gerçekleştirilmesidir. Eğer soruları iyi tespit edilmiş ve bu istikamette cevapları sağlıklı bir şekilde aranabilmiş bir çalışma düşünceden fiiliyata geçirilebilirse, sözde soykırım iddiaları

ile ilgili olarak, gerek bu iddiaların çürütülmesi ve gerekse konuya dair bundan sonra yapılabilecek bütün çalışmalara ışık tutabilmesi açısından çok büyük ve önemli bir iş başarılmış olacaktır.

Çünkü Ermeni iddialarının veya yalanlarının esasını "1915-1920 yılları arasında yürütülen sistemli bir 'soykırım' neticesinde 1,5 milyon Ermeni'nin yok edildiği" görüşü teşkil etmektedir.

Buna karşılık Türk iddiaları ise iki ana başlıkta toplanmaktadır.

Bunlardan birincisini, dünyaya karşı daima mazlum ve mağduru oynayan Ermenilerin bu yıllardaki tavır ve davranışlarıyla hiç de masum olmadıkları konusu teşkil etmektedir.

Çünkü Ermeniler Anadolu'nun doğusunda Rus birlikleriyle işbirliği yaparak Türklere karşı bir katliam yürütürlerken, Gaziantep, Urfa, Maraş, Dört Yol gibi güneydoğu şehirlerinde de Fransız birliklerinin içine sızarak, Fransız askeri üniformaları giyerek, bu bölge halkından binlercesinin ölümüne sebep olmuşlardır (Aslında Ermenilerin en büyük destekçisi olan Fransızların Ermenilerce yürütülen katliama da asli fail ve işbirlikçi sıfatıyla iştirakleri tarihin acı gerçeklerindedir).

Ermeniler
Türklere karşı
sadece Anadolu
coğrafyasında
değil, Azerbaycan
topraklarında
da aynı yıllar
boyunca katliam
uygulamışlardır.

Ermeniler Türklere karşı sadece Anadolu coğrafyasında değil, Azerbaycan topraklarında da aynı yıllar boyunca katliam uygulamışlardır.

Tarihin inkâr edemeyeceği bir gerçek var ise bu yıllarda Anadolu'nun doğu ve güneydoğusunda yaşanan harp hali içerisinde, Ermeniler kayıplar vermişlerdir; (elbette bu inkârı mümkün olmayan bir husustur) ama diğer yandan **Ermenilerce öldürülen Türklere sayısı, öldüğü söylenen Ermeni nüfusundan az değildir.**

İkinci Türk iddiası ise yaşanan harp hali karşısında duyulan güvenlik ihtiyacına binaen bir "tehcir" uygulaması yapıldığı; bu uygulama sırasında da birtakım Ermeni vatandaşların hayatlarını kaybetmiş olduğu-olabileceği gerçeğidir. Kaldı ki bütün bunlar tutulan kayıtlarla sabittir.

Dolayısıyla "tehcir" sırasında hayatını kaybetmiş Ermeniler olabilir, vardır. Yine harp hali dolayısıyla Rus birliği içinde, Fransız birliklerinde yer alan Ermeniler de çatışmalarda ölmüştür, bu da tabiidir. Ayrıca Türk kuvvetlerine ve halkına sırtından darbe indiren Ermeniler de öldürülmüş olabilir. Bütün bunlar tabii hadiselerdir, **harpte taraf olan, ölümü de kabullenmiş demektir.** Vatandaş olduğunuz bir ülkenin askerine, vatandaşına saldıracaksınız, o ülkeyi işgal eden müstevlilerle beraber katliama katılacaksınız, sivil halka saldırıp, öldüreceksiniz. Bütün bunlar karşısında sizden de karşı taraftan da ölenler olacaktır.

Karşılıklı iddialar budur. Bütün bu kargaşada, harp hali içerisinde, saldırılarda hem Ermenilerin öldürdüğü Türk nüfus hem de Türklere öldürdüğü Ermeniler olabilir.

BU HARPTİR, HARBİN ŞARTLARI DA BUDUR...

Fakat Ermeni iddialarına konu olan husus, sivil, korumasız, masum bir halka “soykırım” uygulanması neticesi 1,5 milyon kayıp verdirilmesidir. Tarihin gerçekleri ile Ermeni iddiaları arasındaki nüfus farkı 1 milyon 250 bin civarındadır.

1915-1920 yılları arasında Ermenistan’da nüfus nedir? Aynı yıllarda Anadolu’daki Ermeni nüfusu kaçtır? Bunlar ne olmuştur, nereye gitmişlerdir?

Eğer bütün bu hercümerç içerisinde 200-300 bin civarında Ermeni’nin hayatını kaybettiği tarihi gerçeği karşısında duran, 1,5 milyon iddiası gerçek olsa idi, geriye Anadolu’dan diasporalara göç edebilecek kaç Ermeni kalabilirdi?.. Bir dizi soru, nüfus ve istatistik biliminin açıklamasına muhtaç...

Mesela:

Tehcir yılları içerisinde Anadolu coğrafyasında yaşamakta olan Ermeni nüfusa ait sağlıklı bilgiler...

1. Tehcire tabi tutulan Ermeni aileler ve nüfus miktarları...
2. Tehcir yılları sırasında Ermenistan’da, ABD’de, Fransa’da, SSCB’de ve

Ortadoğu’da yaşamakta olan Ermeni nüfusun ne olduğu...

4. Tehcir yıllarından sonra, özellikle 1920’lerden sonra Ermenistan nüfusunun ne olduğu, ABD’ye, Fransa’ya, Ortadoğu’ya, Azerbaycan’a ve Ermenistan haricindeki SSCB’ye (özellikle Moskova ve Leningrad) göçerek yerleşen Ermeni nüfusun miktarının ne olduğu... gibi sorular ve bu sorulara verilecek cevaplar soykırım iddialarının ne kadar gerçekten yoksun olduğunu tespit ve ispat için yeterli verileri ortaya çıkarılmış olacaktır.

Sadece Türkiye’ye karşı değil, Gürcistan’a, Azerbaycan’a ve İran’a bile karşı olabilecek bir yayılmacı zihniyet Ermeni yöneticilerinin hâkim kafa yapısıdır.

O zaman bütün dünya görecektir ve anlayacaktır ki Ermenilerin iddia ettikleri nüfus miktarlarına varan bir soykırım gerçekleştirilmiş olsa idi, ne Ermenistan’da ne de Ortadoğu ülkeleri ile ABD, Fransa ve Rusya Federasyonu diasporalarında bugün sayıları milyonları bulduğu ifade edilen Ermeni nüfusunun varlığı söz konusu bile olamazdı. Kısacası, Türkiye Ermenilerinin tehcir sonrasında Türkiye’den bahsi geçen ülkelere vaki olan göçleriyle ilgili ciddi bir nüfus istatistiği çalışması, Türk tarihçileri ve bilim adamları için behemehal yapılması gereken bir çalışma ve zaruret olarak ortada bulunmaktadır.

Bu soruların cevabını 100 yıldır soykırım iddialarını acımasızca milletimize yönelmiş bulunan Ermenilere de soruyoruz. Öyle işkembeden atarak soykırım iddiası olmaz. Gelin bu sorulara cevap verin ki iddialarınızın doğruluğu anlaşılsın. Sözde soykırım iddialarının 100 yıldan bu tarafa yaşanmadıkları, yaşamaktan korktukları hassas konu budur. Ermenilerin bu soruların sorulmasına ve cevaplarının gerçeklerin, tarihin ve bilimin ışığında tespit edilmesine tahammülleri yoktur. Çünkü bu soruların cevabı ortaya konulduğunda bunca yıllık yalanları gün gibi su yü-

züne çıkacaktır... Aynı Ermeniler ve onların destekçileri, dünyanın her yerinde bu insafsız yalanı devam ettirmektedirler ama bir kere, bir gün bile olsa bütün bilim, siyaset, medya dünyasına açık arşivlerimize gelip, gerçekleri aramaya yanaşmamaktadırlar. Osmanlı nüfus defterleri de arşivlerde. Onlar arşivlere girip bu cevapları aramıyorlar da peki bizler elimizin altındaki arşivlere girip, bulguları, belgeleri gün yüzüne çıkartmaya çalıştık mı, çalışıyor muyuz?

Türk ve Türkiye düşmanlığı ve “soykırım yalanı” propagandası altında Ermeni diasporası ile birlikte hareket etmek suretiyle dünya kamuoyunu esir alan Ermenistan, Kafkasya bölgesindeki huzursuzluklara, karışıklıklara sebep olan saldırgan bir tutumu da devam ettirmekten geri durmamaktadır. Sadece Türkiye’ye karşı değil, Gürcistan’a, Azerbaycan’a ve İran’a bile karşı olabilecek bir yayılmacı zihniyet Ermeni yöneticilerinin hâkim kafa yapısıdır.

Bölgedeki ilk Hristiyan halk olma sıfat ve özelliğiyle batılı ülkelerin destek ve sempatilerine sığınan Ermeniler özellikle diaspora Ermenilerinin 3’üncü ve 4’üncü kuşak nesillerini “soykırım” yalanı ile kandırarak “Ermeni kültür ve varlığını” canlı tutmak ve içinde yaşadıkları toplumlarla bütünleşmelerini önleyerek, erimelerini engellemek istemektedirler. Ayrıca konuyu ekonomik çıkar sağlama yolunda da istismar etmektedirler. Bütün bunlar göstermektedir ki acımasız yalanlarına muhatap olan Osmanlı yönetimi ve Türk milleti, aslında Ermenilerin kendi varlıklarını devam ettirme endişelerinin de kurbanı olmaktadır.

Kendilerinin Osmanlı yönetimi tarafından soykırıma tabi tutulduğunu ilan ve iddia ederek dünyayı

kandırmaya çalışanlar, 20. Yüzyılın son yıllarında ve 21. yüzyılı idrak ettiğimiz bu yıllarda kardeş Azerbaycan topraklarının 5'te 1'ini ve Dağlık Karabağ'ı işgal etmişlerdir. Dünyanın gözü önünde tarih kültür ve medeniyet hazineleriyle beraber on binlerce Azerbaycan Türkünü kıyıma tabi tutmuşlardır. Senelerden bu tarafa bir milyonu aşkın Azerbaycan Türkü çürümüş tren vagonlarında ve kullanılmaz hale gelmiş çadırlarda "kaçkın" hayatı yaşamakta, çocukları yokluğa karşı, açlığa ve hastalığa karşı ölüm kalım savaşı vermektedirler. İşin acı olan yanı şu ki Birleşmiş Milletleri, Avrupa Konseyi, AGİT'i, İslam Konferansı ile bütün dünya bu insanlık dramını içleri titremeden ve durdurmaya yönelik en ufak bir gayret göstermeden seyretmişlerdir. Ama görmekteyiz ki dünyadaki muhtelif ülkelerden 24 Nisan'ın her idrakinde **"sözde soykırım"** sesleri yükselmektedir. İşte bu noktada Türkiye'ye düşen başka bir görev de Hocalı'da, Akdam'da, Kelbecer'de daha birkaç sene önce dünyanın gözü önünde acımasız bir katliamı gerçekleştirenlerin soykırımdan bahsetme hakları olmadığını kendilerine ve dünya kamuoyuna hatırlatma becerisini gösterebilmektir.

Dünyada yine "soykırım" çığıllarının yükseldiği ve tabii ki ülkemizden de çaresizlik içerisinde izlenmekte olan böyle bir günün, tarihçilerimiz, bilim adamlarımız, siyasetçilerimiz ve medyamız için bir irkilme, kendini gözden geçirme ve yalana karşı topyekün mücadele ve taarruz başlatma vesilesi olmasını dilemekteyim.

Bir yandan Dışişleri Bakanlığımızın bu konuda çok büyük bir atak içerisine sokulması;

Parlamentomuzdaki Dışişleri Komisyonu, dostluk grupları gibi grupların ve uluslararası (Avrupa Konse-

Kendilerinin Osmanlı yönetimi tarafından soykırıma tabi tutulduğunu ilan ve iddia ederek dünyayı kandırmaya çalışanlar, 20. Yüzyılın son yıllarında ve 21. yüzyılı idrak ettiğimiz bu yıllarda kardeş Azerbaycan topraklarının 5'te 1'ini ve Dağlık Karabağ'ı işgal etmişlerdir.

yi, BM, Avrupa Parlamentosu, AB, AGİT, İslam ülkeleri vb.) nitelikli akla gelebilecek her organizasyonda (uluslararası temsil kabiliyeti olan milletvekilleri ve/veya kişilerce bir propaganda taarruzu) çok yoğun bir parlamenter diplomasi atağına girilmesi;

Ermeni diasporasının bu bir asırlık düşünün ve kavgasının hedefi, ABD parlamentosunda bu konuda elde edilebilecek bir başarı sağlanmasına odaklanmıştır.

Türkiye'nin bütün sivil toplum kuruluşlarının (TÜSİAD, MÜSİAD, TİSK, Türk-İş, TOBB, bütün uluslararası muadili meslek kuruluşları -barolar, eczacı birlikleri, mühendis birlikleri vs.-, üniversiteler, dernekler, vakıflar) eliyle başlatıp yönlendirilecek, dünya dillerinin kullanılacağı kesif propaganda faaliyetlerine geçilmesi;

Gerekirse bu yönde yapılacak maddi harcamalardan da kaçınılmaması gerekmektedir. Hatta bu iş için muhtelif fonlar, kaynaklar oluşturulmalıdır.

Bu tedbirler alınmadığı takdirde, konu önümüzdeki günlerde uluslararası platformlarda başımızı ağrıttacak gelişmeler göstereceğe benzetilmektedir.

Bu güne kadar özellikle ABD parlamentosunda bu konunun görüşülmesinin engellenmesi hususunda en az üç kere çok ciddi boyutta yarıdımıcı olduğu bilinen Musevi lobisinin de küstürüldüğü veya en azından ilgisiz kalma noktasına itildiği düşünülecek olursa, ABD canibinden de bir tehlike doğabileceği hesapları göz ardı edilmemelidir. Çünkü Ermeni diasporasının bu bir asırlık düşünün ve kavgasının hedefi, ABD parlamentosunda bu konuda elde edilebilecek bir başarı sağlanmasına odaklanmıştır. Fransa, Belçika, Kanada parlamentoları onlar için sadece küçük adımlardır. Büyük adımı attıkları gün Türkiye'nin başı çok ağrıyacaktır. Bugün bu noktaya çok yaklaşmışlardır ve ortam onlar için çok müsait, bizim engellememiz açısından namüsahtir. Artık vakit çok geç olmadan (zaten bizim açımızdan yeterince geç olmasına geç de... zararın neresinden dönersek adına...) hep beraber aklımızı başımıza almayı düşünsek diyorum.